

Ако ми нашло тугинче,
Ти да ме чекашъ въ година

Со мъшко дете на рѣце,
Со русо момче претъ мене.“

504.

Три девойки Бугарки;
Една-та ми везеше,
Втора-та ми предеше,
Трека майка караше:
„Кѣ сѣ била, шетала?“ —
„Майко ле, не карайме,
Да кажатъ кѣ су' била;
Я сумъ била на Дунавъ,
На Дунавъ на кула-та;
Во кула-та имаше

Имаше три дулбери,
Како еденъ, така други.
Еден-отъ що имаше
На глава-та фино фефче;
Втори-отъ ми носеше
Широка фустанъ триста клинѣ;
Треки-отъ що носеше
Моръ долама, сѣрма електъ.
Дай ме майко за него!“

505.

Ако умрамъ да не жалишъ
Да не жалишъ, да не плачишъ;
Да ме зеишъ во скуте'и,
Да м' однесишъ на гемія
Да ме фърлишъ по море-то.
Ке сѣ сторамъ морска риба,
Ке ме фатѣтъ влакари-те
Влакари-те, рибари-те,
Ке м' иста'ѣтъ на нощъ пазаръ;
Ти д' излезишъ да ме купишъ,
Да ме варишъ, да ме печишъ,

Ке сѣ сторамъ прафъ и пепель,
Да ме зберишъ въ алъ шамія,
Та да пойдешъ во градина,
Тамо да ме испосеишъ.
Ке излезамъ рамн' босильокъ,
Що го носѣтъ девойки-те,
Девойки-те въ пазу'и-те;
Ке излезамъ бѣло цвеке,
Що го носѣтъ юнаци-те
Юнаци-те потъ фесо'и.

506.

Тамо горе потъ я'ор-отъ
Изворъ вода извираше
Студена, аманъ студена.
Що одеше малко моме
На вода, аманъ на вода,
Що имаше цѣрни очи,
Що имаше бѣло лице

На неа, аманъ на неа;
Дай ми, боже, да сѣ ставамъ
Со неа, аманъ со неа;
Да целивамъ цѣрни очи
Отъ неа, аманъ отъ неа;
Да целивамъ бѣло лице
Отъ неа, аманъ отъ неа.